

Bureauet er blevet omdelt til Rigsdagens Medlemmer. Det er vel tvivlsomt, om Medlemmerne nu ganske i Almindelighed har gjort denne Kommissionsbetænkning til Genstand for et indgaaende Studium — det er jo et ret omfattende Arbejde —, og selv om de har studeret Lovforslaget, saaledes som det foreligger, hvad jeg nu nok tør gaa ud fra, saa vil der ikke derigennem være bibragt dem nogen Forestilling om, hvad der er nyt i Lovforslaget. Det kan jo siges om dette Lovforslag, at det indeholder først saa at sige alt i Loven af 1880 og derefter en hel Række nye Forslag. Men de er jo ikke særlig betegnede i det nye Forslag, og derfor har jeg gjort det til Genstand for et mindre, selvstændigt, Arbejde at uddrage de Bestemmelser, som maa kaldes væsentlige og af en ny Karakter, og jeg tror, det kan være af Interesse ganske summarisk at nævne dem.

Der er i § 1 af nye Bestemmelser Forbud for Sparekasserne imod at diskontere Veksler, Forbud imod at yde Laan paa Veksler eller Laan i løbende Regning; derimod er det udtalt, at Sparekasserne skulde have Ret til at udstede Checks paa deres Kontrabogskonto. I samme Paragraf bliver der ogsaa fastsat for Fremtiden 4 pCt. som den højeste Rente til Aktionærer og Garanter for Sparekassen. For enkelte af de nye Bestemmelers Vedkommende er der Modifikation, Overgangsbestemmelser og lignende, men det skal jeg ikke komme nærmere ind paa. Det er altsaa Regelen, at 4 pCt. fremtidig skal være den højeste Rente til Aktionærer og Garanter; det skal ikke være nogen indbringende Pengeanbringelse at købe Aktier i Sparekasser. — Det forbydes endvidere at drive Sparekassevirksomhed i Forbindelse med anden Virksomhed; man maa altsaa ikke drive Sparekassevirksomhed sammen med Handelsvirksomhed eller kooperativ Virksomhed. Det forbydes at slutte en bestaaende Sparekasse sammen med en Bank uden Indvilligelse saavel af Indenrigsministeren som af Ministeren for Handel og Søfart. Som ærede Medlemmer vil erindre, var dette Spørgsmaal Genstand for en Forespørgsel i Tinget i forrige Samling. — I § 3 finder vi den vigtige nye Bestemmelse, at enhver Sparekassevedtægt skal stadfæstes af Indenrigsministeren, og i § 4 Paabud om, at der i Vedtægterne skal findes en Bestemmelse om den Sikkerhed, der skal stilles for Laan, da Erfaringerne viser, at der ikke sjældent kræves en for ringe Sikkerhed, og at det i adskillige Tilfælde har paadraget de paa-gældende Sparekasser Tab. — I § 5 er der

indført Forbud imod, at en Sparekasse-direktion kan supplere sig selv, hvorimod man ikke for disse gamle Sparekassers Vedkommende har ment at burde gaa saa vidt som til at forbyde, at disse Sparekassers Bestyrelse — det er dem, som vælger Direktionen — gennem deres Medlemmer skulde kunne supplere sig selv. For at bøde herpaa er der foreslaaet en Bestemmelse om, at der skal være mindst 7 Medlemmer i disse Sparekassers Bestyrelse, og af disse skal atter et Medlem udnævnes af Indenrigsministeren. Der har allerede i Kommissionen været et Mindretal, som har ment ikke at kunne slutte sig til disse af Kommissionens Flertal foreslaaede Bestemmelser, som Regeringen altsaa har adopteret, og dette Mindretal har stillet Ændringsforslag om, at der paa nærmere angiven Maade skal tilvejebringes et Repræsentantskab, som derefter skal foretage Valg af Direktionen. Jeg tror, jeg kan sige til den højtærede Minister, at det vil møde nogen Vanskelighed, i alt Fald indenfor mit Parti, at faa gennemført den Bestemmelse, som fastsætter, at der skal være dette store Apparat med 7 Medlemmer i Bestyrelsen, af hvilke Regeringen skulde udnævne den ene. Der er den Ejendommelighed, at det netop er i disse Kasser, der ikke vides at have fundet Uregelmæssigheder Sted. Havde der det, vilde man ganske sikkert i Kommissionen have samlet sig om absolut at forbyde selvsupplerende Bestyrelser. Men naar man ikke vil det, maa man maaske, hellere end at forlange 7 Bestyrelsesmedlemmer og Rettighed for Regeringen til at udnævne et, lade det blive ved det bestaaende. Jeg tror ikke, der er nogen særlig Tilbøjelighed til paa dette Punkt at give Regeringen nogen Indflydelse, nogen Adgang til Sparekassernes Bestyrelser, men i hvilket Omfang det er Tilfældet, vil jo vise sig under Sagens videre Forhandling paa Rigsdagen. At Bestemmelser er svag, vil vist den højtærede Minister selv være rede til at erkende, og den har som sagt ogsaa fundet Opposition indenfor Kommissionen. — I samme Paragraf foreslaas dernæst et Forbud mod, at nogen kan forene Stillingen som Bestyrelsesmedlem i en Bank med Stillingen som Bestyrelsesmedlem i en Sparekasse.

I § 6 finder vi en Række nye Bestemmelser, sigtende til at hindre Misbrug og Bedrageri. Det bestemmes saaledes, at der i en Sparekasse ikke maa modtages Penge og heller ikke maa disponeres over Penge og Obligationer uden mod Kvittering fra to dertil befuldmægtigede Personer, og